

224

Besluit van 28 maart 1994, houdende regels met betrekking tot het beheer van de regionale politiekorpsen en maatregelen jegens ingeslotenen (Besluit beheer regionale politiekorpsen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie, van 2 december 1993, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Politie, nummer EA93/U3429, en Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nummer 411040/93/6;

Gelet op de artikelen 9, vierde lid, 45, eerste lid, en 47, eerste lid, van de Politiewet 1993;

Gezien het advies van de Registratiekamer van 26 oktober 1993, kenmerk 93.A.10;

De Raad van State gehoord (advies van 15 februari 1994, nummer WO4.93.0813);

Gezien het nader rapport van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie, van 24 maart 1994, directoraat-generaal voor Openbare Orde en Veiligheid, directie Politie, nummer EA94/U1029, en Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, nummer 431498/94/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Ministers: Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie gezamenlijk;
- b. korpsbeheerder: de burgemeester, bedoeld in artikel 23, eerste lid, van de Politiewet 1993;
- c. ingeslotene: de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd en is ingesloten in een politiecellencomplex van een regionaal politiekorps, alsmede de persoon die ten behoeve van de hulpverlening aan hem op een bureau van een regionaal politiekorps is ondergebracht;
- d. politiecellencomplex: een in een gebouw te onderscheiden ruimte waarin een of meer gangen met daaraan grenzend een of meer ruimten liggen die worden gebruikt voor het insluiten van personen.

HOOFDSTUK 2. INFORMATIEVOORZIENING

Artikel 2

1. Het regionale politiekorps registreert gegevens voor door Onze Ministers te bepalen doeleinden en door hen te bepalen categorieën, en verstrekt deze gegevens aan de door hen aan te wijzen personen en instanties.

2. Onze Ministers kunnen bepalen dat in door hen aan te wijzen registers geen andere dan de in het eerste lid bedoelde gegevens worden geregistreerd en dat door hen aan te wijzen categorieën van gegevens in geen andere dan door hen aan te wijzen registers worden geregistreerd.

3. Onze Ministers kunnen regels geven over de wijze waarop de gegevens, bedoeld in het eerste lid, worden geregistreerd, verwijderd dan wel verstrekt en op welke wijze bestandsvergelijking met die gegevens plaatsvindt.

4. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan ter uitvoering van het derde lid nadere regels geven over de schrijfwijze, classificatie of codering van gegevens en de samenstelling van de gegevens in de vorm van berichten.

Artikel 3

1. Het regionale politiekorps maakt voor de in artikel 2, eerste lid, bedoelde verstrekking van gegevens via telecommunicatievoorzieningen, gebruik van de telecommunicatievoorzieningen die door Onze Minister van Binnenlandse Zaken kunnen worden aangewezen.

2. Het regionale politiekorps maakt voor de overdracht van gegevens door middel van niet-draadgebonden telecommunicatievoorzieningen gebruik van frequenties die door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan het regionale politiekorps worden toegewezen.

3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, regels geven over de wijze waarop de in het eerste en tweede lid bedoelde voorzieningen worden gebruikt.

HOOFDSTUK 3. ORGANISATIE

Artikel 4

1. Het regionale politiekorps beschikt over een regionale criminele inlichtingendienst die gegevens inwint, uitwisselt en verwerkt ten behoeve van het voorkomen en opsporen van misdrijven die gezien hun ernst, frequentie of het georganiseerd verband waarin ze worden gepleegd, een ernstige inbreuk op de rechtsorde maken.

2. Onze Ministers geven regels over de organisatie en de werkzaamheden van de regionale criminele inlichtingendienst.

Artikel 5

1. Het regionale politiekorps beschikt, zelfstandig of samen met een of meer andere politiekorpsen, over een observatie-eenheid die ter ondersteuning van de regionale criminele inlichtingendienst is belast met het observeren van CID-subjecten als bedoeld in artikel 1, onder c, van het Besluit politieregisters.

2. Onze Ministers kunnen regels geven over de organisatie van een observatie-eenheid.

Artikel 6

1. Het regionale politiekorps beschikt over een organisatie van mobiele eenheden ten behoeve van de volgende werkzaamheden:

- a. het optreden ter handhaving van de openbare orde en hulpverlening in het bijzonder bij grootschalige manifestaties en evenementen,
- b. het uitvoeren van evacuaties,
- c. het bewaken en beveiligen van objecten,
- d. het optreden bij crises en rampen,
- e. het uitvoeren van zoekacties en
- f. het aanhouden van ordeverstoorders.

2. Onze Minister van Binnenlandse Zaken geeft nadere regels over de organisatie, de sterkte ten behoeve van de bijstand en de paraatheid van de mobiele eenheden.

3. De in het tweede lid aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken toegekende bevoegdheid wordt door Onze Ministers uitgeoefend indien de regels eisen bevatten die ten behoeve van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel de vervulling van taken ten dienste van de justitie moeten worden gesteld.

Artikel 7

1. Het regionale politiekorps beschikt, zelfstandig of samen met een of meer andere regionale politiekorpsen, over een staf die ten behoeve van het bevoegd gezag zorgdraagt voor de coördinatie van grootschalig politie-optreden.

2. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan regels geven over de organisatie van de in het eerste lid bedoelde staf. Indien de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel de vervulling van taken ten dienste van de justitie in het geding zijn, wordt deze bevoegdheid door Onze Ministers uitgeoefend.

Artikel 8

1. Het regionale politiekorps beschikt, zelfstandig of samen met een of meer andere regionale politiekorpsen, over een eenheid die uitsluitend tot taak heeft, indien redelijkerwijs mag worden aangenomen dat gebruik van vuurwapengeweld tegen de politie of anderen dreigt, de volgende werkzaamheden uit te voeren:

- a. het verrichten van planmatige aanhoudingen,
- b. het bewaken en beveiligen van politie-infiltranten,
- c. het assisteren bij het bewaken en beveiligen van het transport van getuigen, verdachten of gedetineerden,
- d. het assisteren bij het bewaken en beveiligen van objecten en
- e. andere werkzaamheden waarvoor toestemming is verkregen van Onze Ministers.

2. Onze Ministers geven regels over de organisatie van de eenheid, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 9

1. De korpsbeheerder houdt binnen het regionale politiekorps ambtenaren van politie ter beschikking ten behoeve van de bijzondere bijstandseenheid politie.

2. Onder de bijzondere bijstandseenheid politie, bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan een eenheid die wordt ingezet voor de bijstandsverlening bij de daadwerkelijke bestrijding van zeer ernstige misdrijven waarbij sprake is van direct levensbedreigende omstandigheden en waarvan de leden zijn geoefend in het gebruik van een vuurwapen waarmee lange afstandsprecisievuur kan worden gegeven.

3. De ambtenaren, bedoeld in het eerste lid, worden door de korpsbeheerder aangewezen op aanbeveling van de korpschef van het Korps landelijke politiediensten. Zij zijn direct inzetbaar.

4. Onze Ministers bepalen de organisatie en paraatheid van de eenheid, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 10

1. De korpsbeheerder houdt binnen het regionale politiekorps ambtenaren van politie ter beschikking ten behoeve van het rampenidentificatieteam politie.

2. Onder het rampenidentificatieteam politie wordt verstaan een eenheid die wordt ingezet voor:

a. het verlenen van assistentie aan een politiekorps bij berging en identificatie van slachtoffers bij rampen, of in die gevallen waarin identificatie van slachtoffers technisch bijzondere moeilijkheden oplevert;

b. het verlenen van assistentie op verzoek van Onze Minister van Buitenlandse Zaken bij identificatie van slachtoffers van calamiteiten buiten Nederland waarbij Nederlandse belangen in het geding zijn;

c. het verlenen van assistentie op verzoek van Onze Minister van Defensie bij identificatie van Nederlandse militairen buiten Nederland.

3. De ambtenaren van politie, bedoeld in het eerste lid, worden door de korpsbeheerder aangewezen op aanbeveling van de korpschef van het Korps landelijke politiediensten, waarbij wordt aangegeven welke functie de betrokken ambtenaar in het rampenidentificatieteam politie zal vervullen. Zij zijn direct inzetbaar.

4. Onze Ministers geven regels over de organisatie, beschikbaarheid en paraatheid van de eenheid, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 11

1. Het regionale politiekorps beschikt, zelfstandig of samen met een of meer andere regionale politiekorpsen, over een bureau financiële ondersteuning, dat is belast met de uitvoering van de volgende werkzaamheden:

a. het inwinnen van gegevens van financiële aard teneinde het wederrechtelijk verkregen voordeel vast te stellen;

b. het ter beschikking stellen van financiële en recherche-tactische deskundigheid bij opsporingsonderzoeken ten behoeve van het verzamelen van bewijs met het oog op de ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel, alsmede het adviseren van het bevoegd gezag over de in dit kader te stellen prioriteiten;

c. het op verzoek ondersteunen van de regionale criminele inlichtingendienst door het inwinnen en analyseren van gegevens van financiële aard uit een CID-register als bedoeld in artikel 1, onder b, van het Besluit Politiregisters;

d. het bevorderen van financiële gerichtheid bij de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde;

e. andere door Onze Ministers aan te wijzen werkzaamheden waarvoor financiële deskundigheid noodzakelijk is.

2. Onze Ministers geven regels over de organisatie van een bureau financiële ondersteuning.

Artikel 11a

Onze Ministers kunnen eenheden aanwijzen, bestaande uit ambtenaren van politie van een of meer regionale politiekorpsen, die zijn belast met het waken voor de veiligheid van daartoe door het bevoegd gezag aangewezen personen.

HOOFDSTUK 4. BEKWAAMHEID

Artikel 12

1. Indien de aard van de werkzaamheden van de politie specifieke vaardigheid of kennis vereist kunnen Onze Ministers bepalen dat de met die werkzaamheden belaste ambtenaren van politie voldoen aan de daartoe door Onze Ministers vastgestelde eisen van bekwaamheid.

2. De korpsbeheerder stelt de ambtenaar van politie, bedoeld in het eerste lid, in de gelegenheid de noodzakelijke training en opleiding te volgen.

HOOFDSTUK 5. UITRUSTING

Artikel 13

Onze Minister van Binnenlandse Zaken geeft regels met betrekking tot het politielegitimatiebewijs en het gebruik van het politielogo.

Artikel 14

Onze Ministers geven regels met betrekking tot de uitrusting van de regionale politiekorpsen.

HOOFDSTUK 6. INGESLOTENEN

Artikel 15

1. De korpsbeheerder treft voorzieningen opdat de ingeslotene in ieder geval beschikt over:

- a. slaapgelegenheid,
- b. eten en drinken in overeenstemming met medische en levensbeschouwelijke of godsdienstige eisen,
- c. sanitair,
- d. de noodzakelijke medische zorg en
- e. informatie over de gang van zaken in het politiecellencomplex.

2. Tenzij het politiecellencomplex geen luchtplaats heeft, draagt de korpsbeheerder er zorg voor dat de ingeslotene tweemaal daags wordt gelucht.

3. In verband met het eerste lid, onder d, treft de korpsbeheerder een regeling met geneeskundigen in de regio ten einde van hulp verzekerd te zijn voor de medische zorg van ingeslotenen.

4. Met inachtneming van het bij of krachtens de wet bepaalde treft de korpsbeheerder een regeling met betrekking tot het roken, de ontspanning, het telefoneren en het ontvangen van bezoek van de ingeslotene.

5. Onze Ministers geven regels over de inrichting van een politiecellencomplex.

6. Onze Ministers wijzen de gegevens aan die worden geregistreerd over ingeslotenen.

7. In geval van overlijden of een poging tot zelfdoding van een ingeslotene draagt de korpsbeheerder er zorg voor dat het openbaar ministerie hiervan onverwijld in kennis wordt gesteld en dat aan Onze Ministers hiervan een schriftelijk rapport wordt toegezonden. Onze Ministers stellen voor het rapport een model vast.

Artikel 16

1. De korpsbeheerder wijst een ambtenaar van politie aan die wordt belast met de leiding van het politiecellencomplex en het toezicht op de ingeslotenen.

2. Met inachtneming van de artikelen 26, 27 en 32 tot en met 36 van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar stelt de korpsbeheerder een instructie vast voor het personeel, niet zijnde ambtenaren van politie, dat is belast met de zorg voor ingeslotenen.

3. Onze Ministers kunnen regels geven over de eisen van bekwaamheid waaraan het personeel, bedoeld in het tweede lid, moet voldoen.

HOOFDSTUK 7. INFORMATIE OVER HET BEHEER

Artikel 17

1. De korpsbeheerder verstrekt Onze Minister van Binnenlandse Zaken periodiek gegevens over:

- a. de omvang en samenstelling van het regionale politiekorps en
- b. de werkdruk en de taakuitvoering van het regionale politiekorps.

2. De korpsbeheerder verstrekt op verzoek van Onze Minister van Binnenlandse Zaken de gegevens die Onze Minister van Binnenlandse Zaken of Onze Minister van Justitie overigens noodzakelijk acht.

3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken kan regels stellen over de inrichting van de gegevens, bedoeld in het eerste lid, alsmede over de wijze waarop en de frequentie waarmee deze gegevens aan hem worden verstrekt. Voor zover deze gegevens betrekking hebben op de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel op taken ten dienste van de justitie, worden de regels door Onze Ministers gegeven en worden deze gegevens door Onze Minister van Binnenlandse Zaken aan Onze Minister van Justitie ter beschikking gesteld.

4. Onze Minister van Binnenlandse Zaken doet jaarlijks verslag van de verkregen gegevens aan Onze Minister van Justitie en aan de korpsbeheerders.

HOOFDSTUK 8. ARCHIEVEN

Artikel 18

1. De korpsbeheerder draagt overeenkomstig door het regionale college vast te stellen regels zorg voor de archiefbescheiden van de regio, voor zover deze niet zijn overgebracht naar een archiefbewaarplaats als bedoeld in artikel 24 van de Archiefwet 1962.

2. Het regionale college zendt de regels, bedoeld in het eerste lid, aan gedeputeerde staten van de provincie waarin de gemeente is gelegen waarvan de burgemeester korpsbeheerder is.

3. De kosten van de bewaring van archiefbescheiden van de regio in een archiefbewaarplaats en de kosten van het toezicht op het beheer van de archiefbescheiden van de regio, voor zover deze niet zijn overgebracht naar de archiefbewaarplaats, komen ten laste van de regio.

HOOFDSTUK 9. SLOTBEPALINGEN

Artikel 19

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag waarop de Politiewet 1993 in werking treedt.

Artikel 20

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit beheer regionale politiekorpsen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 28 maart 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

De Minister van Justitie a.i.,
E. van Thijn

Uitgegeven de *eenendertigste* maart 1994

De Minister van Justitie a.i.,
E. van Thijn

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken.
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 april 1994, nr. 70.

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

In dit besluit worden op basis van artikel 45, eerste lid, juncto artikel 47, eerste lid, alsmede artikel 9, vierde lid, van de Politiewet 1993 de kaders geschetst waarbinnen het beheer van de regionale korpsen wordt ingevuld. Vanwege hun specifieke aard is ervoor gekozen de financiële beheersbepalingen op te nemen in een afzonderlijk besluit: het Besluit comptabele regelgeving regionale politiekorpsen.

Dit besluit geeft de hoofdlijnen aan van die onderwerpen waarvan, vanuit het oogpunt van doelmatig functioneren van de Nederlandse politie, een voor alle regio's gelijklopende regeling noodzakelijk is. Hierbij moet in eerste instantie worden gedacht aan onderwerpen die door hun aard een bovenregionaal karakter vertonen. Dit sluit niet uit dat deze onderwerpen niet tevens een regionale component zouden kunnen hebben. Aangezien de bovenregionale aspecten echter zozeer de overhand hebben is een centrale regeling op hoofdlijnen gewenst.

Daarnaast wordt in dit besluit aandacht besteed aan onderwerpen die zich voor een deel op een regionaal of interregionaal niveau bevinden. Ook in die gevallen kan er sprake zijn van een bovenregionaal karakter indien beheersmatig voorzieningen getroffen moeten worden ten behoeve van de onderlinge communicatie tussen korpsen, de samenwerking of bijstandsverlening dan wel op onderwerpen waar een landelijke uniformiteit in de taakuitvoering in het algemeen belang is. De redenen om deze onderwerpen in dit besluit op te nemen kunnen onder andere gelegen zijn in de aard van de onderwerpen. Zo kan het noodzakelijk zijn kwaliteitseisen te stellen om het algemene niveau van politiezorg te garanderen. Ook gaat het hier om bijvoorbeeld de aanduiding van systemen, organisatorische eenheden of andere voorzieningen van regionale politiekorpsen die in het verleden onder meer vanwege de gewenste uniformiteit en uitwisselbaarheid op gelijke leest zijn geschoeid. Om vergelijkbare redenen is het thans noodzakelijk dat deze basisvoorzieningen op een zelfde wijze gehandhaafd blijven door middel van een uniforme, en dus centrale, regelgeving.

In een aantal gevallen wordt de mogelijkheid geopend dat een nadere uitwerking van in dit besluit genoemde onderwerpen plaatsvindt bij ministeriële regeling. De oorzaak hiervoor is tweeledig. Enerzijds zullen de nog te stellen regels dermate gedetailleerd zijn dat opnemings daarvan in een besluit niet gewenst is. Anderzijds is regelmatige bijstelling van deze voorschriften noodzakelijk.

2. De opbouw van het besluit

Hoofdstuk 2 (Informatievoorziening) ziet op de inrichting en instandhouding van de regionale informatiehuishouding. De verantwoordelijkheid daarvoor berust, als gevolg van de uitgangspunten «beheer op afstand» en «decentraal, tenzij...», in eerste instantie bij de korpsbeheerder. Genoemde uitgangspunten zijn voor de politieke informatievoorziening uitgewerkt in de Structuurschets voor de politieke informatievoorziening, die op 14 december 1992 aan de Tweede Kamer is aangeboden (Kamerstukken II 1992/93, 22 801, nr. 11).

De in dit hoofdstuk neergelegde bepalingen zijn onder andere noodzakelijk vanuit doelmatigheidsoverwegingen. De regionale politiekorpsen moeten niet alleen met elkaar, maar ook met andere bestuurlijke

instanties, het openbaar ministerie en andere organisaties communiceren. Een optimale uitwisseling van door de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie te bepalen informatie moet op elk niveau gewaarborgd zijn. Standaardisering van informatie is essentieel voor een ongestoorde en valide uitwisseling daarvan. Hetzelfde geldt voor telecommunicatievoorzieningen.

Hoofdstuk 3 (Voorzieningen) bevat bepalingen met betrekking tot organisatorische eenheden die regionaal, interregionaal of landelijk worden of kunnen worden opgebouwd. Dit betreft de criminele inlichtingendiensten, de observatie-eenheden, de mobiele eenheden, de eenheden die optreden bij vuurwapengeweld, bureaus financiële ondersteuning, alsmede een voorziening ten behoeve van een interregionale staf, de bijzondere bijstandseenheid politie, het rampen-identificatieteam politie en eenheden die kunnen worden belast met het waken voor de veiligheid van daartoe door het bevoegd gezag aangevozen personen.

In hoofdstuk 4 (Bekwaamheid) wordt de mogelijkheid geopend om bekwaamheidseisen te stellen aan ambtenaren van politie. Op grond van de regelgeving met betrekking tot het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie worden de eindtermen en de duur van de opleidingen voor ambtenaren van politie vastgesteld. In samenhang met de rechtspositionele regelingen voor de politie worden zodoende het kennis- en vaardigheidsniveau op het moment van instroom in de politie-organisatie vastgelegd. Uit het aantal vervolgoopleidingen blijkt dat er echter ook behoefte bestaat aan een zeker kwaliteitsniveau waar het speciale taken of werkzaamheden betreft. De korpsbeheerder heeft belang bij en is verantwoordelijk voor het geoefend houden van zijn ambtenaren.

Voor bepaalde, meer specialistische taken kan het noodzakelijk zijn centraal kwaliteitseisen te formuleren. Met name voor specialistische taken bij eenheden die niet enkel en alleen gericht zijn op de eigen regio, maar ook buiten de regio contacten hebben of zelfs inzetbaar moeten zijn, zijn landelijk uniforme eisen gewenst. Hierbij kan worden gedacht aan kwaliteitseisen voor ambtenaren die inzetbaar zijn voor de mobiele eenheden, de bijzondere bijstandseenheid politie, het rampen-identificatieteam politie, bureaus financiële ondersteuning en andere bijzondere eenheden.

In hoofdstuk 5 (Uitrusting) zijn enkele algemene bepalingen opgenomen over de uitrusting, het gebruik van het logo voor de Nederlandse politie en het politielegitimatiebewijs. Vanwege de uniformiteit binnen de Nederlandse politie-organisatie is het noodzakelijk hiervoor centraal een regeling te treffen. Omdat het hierbij gaat om vrij gedetailleerde regelgeving en vanwege het feit dat relatief eenvoudige wijzigingen snel moeten kunnen worden aangebracht, is gekozen voor een nadere uitwerking van deze onderwerpen in een lagere regeling.

Hoofdstuk 6 (Ingeslotenen) heeft betrekking op de behandeling van ingeslotenen. In het verleden waren de bepalingen op dit terrein verspreid over diverse regelingen. Naast bepalingen met betrekking tot basisbehoeften, zijn bepalingen met betrekking tot medische aspecten en het toezicht in het politiecellencomplex in dit hoofdstuk opgenomen. Daarmee wordt een meer uniforme bejegening van ingeslotenen gewaarborgd. Tevens wordt het schemergebied tussen het verlenen of weigeren van gunsten verkleind en de mogelijkheid voor een verschillende behandeling per regio verminderd.

Tot slot zijn bepalingen opgenomen over de informatieverstrekking van de regio's aan de Minister van Binnenlandse Zaken (Hoofdstuk 7) en bepalingen over de archieven (Hoofdstuk 8).

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 2

Uit de taakstelling van de politie vloeit voort dat aan allerlei personen, instanties en organisaties informatie moet worden verstrekt. Voor zover het daarbij gaat om persoonsgegevens, mag de politie die gegevens alleen verstrekken binnen de kaders van de Wet politieregisters en de Wet persoonsregistraties.

Om zeker te stellen dat een regionaal politiekorps in staat is de benodigde gegevens te leveren, wordt op centraal niveau bepaald welke gegevens de regionale politiekorpsen in ieder geval moeten registreren. De ministers geven daarbij het doel aan waarvoor de gegevens worden geregistreerd. De regionale politiekorpsen zijn vrij om daarnaast met inachtneming van de bovengenoemde wetten andere registraties bij te houden. Overigens dienen ook hier de kaders van de Wet politieregisters en de Wet persoonsregistraties in het oog te worden gehouden. De korpsbeheerder dient daarbij, gelet op de artikelen 9 en 10 van de Wet politieregisters, zorg te dragen voor het vaststellen van de voor die registraties noodzakelijke reglementen. Bij de door de ministers aan te wijzen personen en instanties aan wie die gegevens kunnen worden verstrekt kan worden gedacht aan andere regionale politiekorpsen, het Korps landelijke politiediensten en andere personen, instanties en organisaties zoals het openbaar ministerie, de Rijksdienst voor het wegverkeer, bijzondere opsporingsdiensten, gemeenten, ministeries en internationale (politie)organisaties. Uiteraard voor zover op grond van de genoemde wetten gegevens aan die instanties verstrekt kunnen worden. Hierbij kan worden opgemerkt dat de bevoegdheid te bepalen aan wie gegevens kunnen worden verstrekt, zowel een verplichting als een bevoegdheid tot verstrekken kan inhouden.

Op basis van het tweede lid kan worden bepaald dat in een register, bijvoorbeeld een register van de criminele inlichtingendienst, geen andere gegevens worden opgenomen dan de gegevens die door de ministers zijn aangewezen. Hiermee wordt beoogd te voorkomen dat in een dergelijk register andere gegevens dan die voor het doel van die registratie noodzakelijk zijn, worden opgenomen en tevens dat de aangewezen gegevens alleen in dat register worden opgenomen.

Om een zo efficiënt mogelijke registratie en verstrekking van gegevens te bereiken, is het tevens nodig te bepalen op welke wijze die registratie en verstrekking moeten plaatsvinden.

Daarmee wordt bereikt dat de gegevens die door een regionaal politiekorps onder andere aan andere instanties worden verstrekt, voor de ontvanger bruikbaar zijn. Aangezien de eisen die op grond van het eerste en tweede lid worden gesteld voor een belangrijk deel betrekking hebben op informatie in het kader van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel de vervulling van taken ten dienste van de justitie, worden de regels door de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie gezamenlijk gegeven. De ministers zullen onder meer bepalen dat ten behoeve van de interregionale bevraging van de gegevens het regionaal herkenningregister is aangesloten op de Centrale Verwijzings Index die bij het Korps landelijke politiediensten is ondergebracht.

De in het derde lid gehanteerde term bestandsvergelijking, ziet op een andere handeling dan een koppeling van bestanden zoals bedoeld in artikel 6 van de Wet politieregisters. Bij bestandsvergelijking is slechts sprake van geselecteerde gegevens uit een bepaald register die worden vergeleken met eveneens geselecteerde gegevens uit een ander bestand. Ten aanzien van een koppeling geldt het bij of krachtens de Wet politieregisters bepaalde.

Het vierde lid opent de mogelijkheid om regels te geven over de schrijfwijze, de classificatie of de codering van gegevens en de samenstelling van de gegevens in de vorm van berichten.

Bij het opstellen van deze uitvoeringstechnische regels zal de Minister van Binnenlandse Zaken uiteraard rekening houden met hetgeen in dit kader is of wordt overeengekomen met niet-politiële ontvangers, zoals het openbaar ministerie, de Rijksdienst voor het wegverkeer en bijzondere opsporingsdiensten. Hierover zal overleg met de Minister van Justitie plaatsvinden.

Artikel 3

Op basis van dit artikel kan voorlopig het Podacs-netwerk worden aangewezen voor de elektronische overdracht van informatie tussen de regionale politiekorpsen onderling of voor de uitwisseling van informatie met andere politieke en niet-politiële instanties.

Met die instanties zullen daartoe vooraf afspraken moeten worden gemaakt.

De overdracht van informatie door middel van niet-draadgebonden telecommunicatievoorzieningen, het radio-verkeer, vindt plaats via bepaalde frequenties. Deze frequenties die door de Minister van Verkeer en Waterstaat ten behoeve van de regionale politiekorpsen aan de Minister van Binnenlandse Zaken zijn toegewezen, worden door de Minister van Binnenlandse Zaken over de politieregio's verdeeld en bewaakt. Om te bereiken dat er technisch gezien een juist gebruik plaatsvindt van de aangewezen voorzieningen, dienen centraal regels te worden gesteld over dat gebruik. Het spreekt voor zich dat daarbij tevens aandacht zal worden besteed aan een goede beveiliging van deze voorzieningen.

Tevens zullen regels worden gegeven ter vaststelling van de kosten die zijn verbonden aan het gebruik van die voorzieningen.

Artikel 4

Dit artikel bevat bepalingen betreffende de regionale criminele inlichtingendiensten. Criminele inlichtingendiensten hebben tot taak door middel van het inwinnen, uitwisselen en verwerken van criminele inlichtingen binnen en buiten de regio recherche-onderzoeken te initiëren dan wel te ondersteunen. Ter uitvoering van deze taak onderhoudt de criminele inlichtingendienst contacten met informanten en draagt zorg voor de opbouw van criminele inlichtingen-verzamelingen met betrekking tot de in de regio woonachtige personen die als verdachte betrokken zijn of, naar redelijkerwijs kan worden vermoed, als verdachte betrokken zullen worden bij zeer ernstige misdrijven. Ook adviseert en informeert een criminele inlichtingendienst gevraagd en ongevraagd het bevoegd gezag over belangwekkende ontwikkelingen betreffende de vorm en omvang van de criminaliteit.

Het is met name ter bestrijding van de zware georganiseerde criminaliteit van groot belang dat de werkzaamheden van criminele inlichtingendiensten in het nieuwe politiebestedel op regionaal niveau onverkort en eenduidig worden gecontinueerd. Mitsdien is, evenals dit op grond van de CID-regeling van 29 mei 1986 in het oude politiebestedel het geval was,

gekozen voor het behoud van de bestaande regionale structuur en taakstelling. Dit is neergelegd in het eerste lid, waarin is bepaald dat ieder regionaal politiekorps beschikt over een regionale criminele inlichtingendienst. Een nadere uitwerking van de wijze waarop een regionale criminele inlichtingendienst zijn taak verricht vindt op grond van het tweede lid plaats in een ministeriële regeling.

Daarin zal onder meer een omschrijving van de werkzaamheden worden gegeven die overeenstemt met de huidige praktijk. Hierbij zal rekening worden gehouden met de aanbevelingen van de Begeleidingscommissie criminele inlichtingendienst naar aanleiding van de door haar uitgevoerde evaluatie.

In dit verband kan worden opgemerkt dat de nationale criminele inlichtingendienst, die deel uitmaakt van het Korps landelijke politiediensten, een overkoepelende en coördinerende taak heeft ten aanzien van criminele inlichtingen met een regio-overschrijdend karakter. De nationale criminele inlichtingendienst krijgt daartoe de benodigde informatie via de regionale criminele inlichtingendiensten. Met het oog op een zo uniform en efficiënt mogelijk berichtenverkeer tussen de regionale en de nationale criminele inlichtingendienst worden ten aanzien van deze gegevensstromen regels gegeven. Het zij hier nogmaals nadrukkelijk vermeld dat met betrekking tot het inwinnen, uitwisselen en verwerken van gegevens door de regionale criminele inlichtingendiensten en bij nadere uitwerking van het tweede lid de kaders die de Wet politieregisters stelt, in het oog dienen te worden gehouden.

Artikel 5

Het verkrijgen van bepaalde informatie kan alleen geschieden door middel van observatie. Deze informatie is noodzakelijk voor het goed functioneren van regionale criminele inlichtingendiensten en dient bijgevolg ook het eventueel daarmee gemoeide bovenregionaal belang. Vanuit die invalshoek bezien is het noodzakelijk dat ieder regionaal politiekorps kan beschikken over een observatie-eenheid die door middel van observatie ondersteuning verleent aan een criminele inlichtingendienst. Het is evenwel niet noodzakelijk dat ieder politiekorps zelfstandig beschikt over een dergelijke eenheid; men kan ook besluiten tot het gezamenlijk in stand houden van een observatie-eenheid. Ter waarborging van de kwaliteit en continuïteit kan het onontbeerlijk blijken regels te geven met betrekking tot de observatie-eenheden. Daartoe biedt het tweede lid de mogelijkheid.

Artikel 6

De mobiele eenheden treden op in die situaties waarin politieoptreden in groepsverband wenselijker is dan het optreden van individuele politie-ambtenaren. Kenmerkend voor de organisatie van mobiele eenheden zijn in dat kader de hechte organisatie, de duidelijke bevelslijnen, de flexibele verplaatsbaarheid, de bewapening en de uitrusting. Het eerste lid geeft een omschrijving van werkzaamheden van de mobiele eenheden.

In de ministeriële regeling zal onder meer worden bepaald dat voor de bijstandsvoorziening de organisatie van mobiele eenheden in ieder geval moet beschikken over basiseenheden en aanhoudingseenheden. Deze basiseenheden vormen de kern van de organisatie. Deze eenheden worden ingezet in uiteenlopende situaties. De generale taakstelling maakt een verdergaande specialisatie voor de basiseenheden overbodig. Ook kan een basiseenheid naar behoefte als een eenheid aan boord van schepen worden ingezet. Verder kan een basiseenheid worden belast met taken waarvoor een zogenaamd lang wapen noodzakelijk is in verband

met de bewakings- en beveiligingswerkzaamheden, alsmede met ondersteuningstaken, zoals de afgifte van traangas. De basiseenheden kunnen worden ondersteund door de aanhoudingseenheden. Deze eenheden hebben tot taak ordeverstoorers te ontmoedigen door het verrichten van incidentele aanhoudingen. De eenheden te water en de eenheden die waterwerpers kunnen bedienen, zijn voor de organisatie van mobiele eenheden noodzakelijke voorzieningen. Niet ieder regionaal politiekorps behoeft echter over deze laatstgenoemde eenheden te beschikken. Welke regio's over welke van deze eenheden moeten beschikken, zal worden bepaald in een ministeriële regeling.

Voor de regionale korpsbeheerder blijft de mogelijkheid bestaan om binnen de eigen regio specifieke organisatorische voorzieningen te treffen.

Een regio zal bij grootschalig politie-optreden in eerste instantie de eigen mobiele eenheid moeten inzetten. Door de schaalvergroting mag worden verwacht dat bijstandsverlening tussen korpsen minder noodzakelijk zal zijn. Om in uitzonderingsgevallen toch voldoende sterkte voor bijstand te waarborgen, kan op grond van het tweede lid de bijstandssterkte per regionaal politiekorps worden vastgesteld.

In het belang van een evenwichtige geweldsbeheersing door de mobiele eenheden tijdens grootschalig politieoptreden, alsmede voor het verlenen van bijstand aan andere regionale politiekorpsen, is het noodzakelijk dat de eenheden op uniforme wijze zijn georganiseerd en dat de basisopleiding, de geoefendheid, de bewapening, de uitrusting, de voertuigen en de verbindingsmiddelen hetzelfde zijn. Dit zal worden uitgewerkt in een ministeriële regeling op basis van dit artikel en de artikelen 3, tweede lid, 12 en 14 van dit besluit en artikel 49 van de Politiewet 1993.

Artikel 7

Bij grootschalige gebeurtenissen waarbij politie-optreden in groot verband is vereist, is het noodzakelijk dat er een goed op elkaar afgestemde organisatie aanwezig is. De staf grootschalig optreden levert hieraan een belangrijke bijdrage; deze staf heeft vooral een functie bij grootschalige gebeurtenissen, zoals munitietransporten, rampen, blokkades, grote internationale conferenties en bij bijzonder politie-optreden tijdens gijzelingen of ontvoeringen. Voor het optreden bij rampen zal afstemming moeten plaatsvinden met andere overheidsinstanties, zoals de brandweer en de ambulancedienst.

De beslissing tot inzet van de staf grootschalig optreden wordt genomen door het bevoegd gezag. Als het gaat om boven-regionaal optreden is de bijstandsregeling van toepassing.

Artikel 8

Sedert eind jaren zeventig hebben de arrestatieteams zich ontwikkeld tot gespecialiseerde eenheden, die optreden in vuurwapengevaarlijke situaties. Door de bijzondere en gerichte training van de leden van een arrestatieteam, is in de praktijk minder behoefte aan het gebruik van zwaardere vormen van geweld ontstaan. Het optreden van deze eenheden gaat veelal gepaard met een ernstige inbreuk op grondrechten. De behoefte aan dit soort gespecialiseerde eenheden blijft ook na de reorganisatie bestaan. Mede gelet op het bovenstaande en op een doelmatige en effectieve uitvoering van de politietaak, is het noodzakelijk de taak, de te verrichten werkzaamheden en de inzet van deze eenheden op centraal niveau te regelen. De taak en de werkzaamheden zijn in het eerste lid van dit artikel vastgelegd. De korpschef is er ingevolge artikel 6

van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar, verantwoordelijk voor dat de eenheid slechts na toestemming van het bevoegd gezag wordt ingezet. Aangezien de werkzaamheden in de praktijk meer inhouden dan alleen het verrichten van aanhoudingen is besloten de oude benaming arrestatieteams te laten vervallen.

In het eerste lid wordt bepaald dat ieder regionaal politiekorps de beschikking moet hebben over een eenheid die uitsluitend tot taak heeft op te treden indien redelijkerwijs mag worden aangenomen dat vuurwapengeweld tegen de politie of anderen dreigt. Ieder regionaal politiekorps kan besluiten zelfstandig over een dergelijke eenheid te beschikken dan wel samen met andere regionale politiekorpsen. Bij de werkzaamheden onder c moet worden gedacht aan situaties waarin aanwijzingen zijn voor liquidatie of bevrijding. In het bepaalde onder d is vastgelegd dat de eenheid kan assisteren bij het bewaken en beveiligen van objecten; daarbij kan worden gedacht aan situaties waarin sprake is van algemene, verhoogde of acute dreiging. Tot slot opent het bepaalde onder e de mogelijkheid om de eenheden werkzaamheden te laten verrichten die niet in dit artikel zijn genoemd, maar waarvoor door de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie gezamenlijk toestemming is verleend. Dit kunnen slechts werkzaamheden zijn die voortvloeien uit de taak van deze eenheden.

Het woord «uitsluitend» in het eerste lid betekent niet dat andere ambtenaren van politie niet zouden mogen en kunnen optreden in vuurwapengevaarlijke situaties. Alleen indien bij vuurwapengevaarlijke situaties het optreden van een eenheid noodzakelijk is voor de hier bepaalde werkzaamheden, zal uitsluitend de hier beschreven eenheid mogen optreden.

Zoals ook gold voor een arrestatieteam, zal de eenheid beschikken over bijzondere bewapening, uitrusting en tactieken en technieken. Deze onderdelen zullen bij ministeriële regeling krachtens artikel 49 van de Politiewet 1993, en respectievelijk krachtens de artikelen 12 en 14 van dit besluit worden vastgesteld. Voorts worden bij ministeriële regeling nadere regels gegeven over de organisatie van de eenheid, zowel wat betreft omvang als samenstelling.

Artikel 9

Dit artikel geeft een voorziening voor bijzondere bijstandseenheden. Deze eenheden kunnen bijstand verlenen aan de Nederlandse politie bij de daadwerkelijke bestrijding van zeer ernstige misdrijven, zoals gijzelingen, waarbij sprake is van direct levensbedreigende omstandigheden. De inzet van de bijzondere bijstandseenheden is gericht op bescherming en bevrijding van gegijzelde of ontvoerde personen, voorkoming dat daders het met hun actie beoogde doel bereiken en aanhouding van daders. De leden van de bijzondere bijstandseenheden zijn geoefend in het gebruik van het lange afstandsprecisievuur waarmee in die levensbedreigende omstandigheden eventueel moet kunnen worden opgetreden.

De bijzondere bijstandseenheid politie is samengesteld uit ambtenaren van politie, afkomstig van de regionale politiekorpsen en van het Korps landelijke politiediensten. De bijzondere organisatie en het specialistische karakter van de bijzondere bijstandseenheid politie vereisen vanuit het oogpunt van doelmatigheid en doeltreffendheid een landelijke coördinatie en beheerszorg. Daarom is ervoor gekozen de coördinatie en beheerszorg voor de bijzondere bijstandseenheid politie bij het Korps landelijke politiediensten onder te brengen. In dat kader heeft de korpschef van het Korps landelijke politiediensten ondermeer de zorg voor werving, selectie

en opleiding van de leden van deze eenheid. Tevens heeft hij de zorg voor het beheer van de uitrusting, de logistieke ondersteuning bij de inzet van de eenheid en de voorbereiding daarvan. Daarnaast draagt hij zorg voor de alarmering en de paraatheid van de eenheid. Voor de commandovoering wordt door de korpschef van het Korps landelijke politiediensten een politie-ambtenaar uit een regiokorps of uit het Korps landelijke politiediensten voorgedragen.

Vanwege de landelijke taakstelling in situaties waarvoor de Nederlandse politie onvoldoende is toegerust en de samenstelling van de bijzondere bijstandseenheid politie, is het noodzakelijk centraal regels te geven. De bemensing, de organisatie en de paraatheid van de bijzondere bijstandseenheid zijn geregeld op basis van het onderhavige artikel. Dit artikel bepaalt dat de regionale politiekorpsen ambtenaren beschikbaar moeten houden voor de bijzondere bijstandseenheid politie en dat die ambtenaren direct inzetbaar moeten zijn. Het gebruik en het meevoeren van het lange afstandsprecisievuur zijn geregeld in artikel 9 van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar.

De in dit lid genoemde aanwijzing vindt overigens plaats op basis van vrijwilligheid van de betrokken ambtenaar van politie, die deze taak als neventaak verricht.

Artikel 10

Het rampenidentificatieteam politie is opgericht teneinde een specialistische bijdrage te leveren in de vorm van bijstand aan de Nederlandse politie bij de berging en identificatie van slachtoffers. Tevens verleent het rampenidentificatieteam politie assistentie op verzoek van de Minister van Buitenlandse Zaken bij identificatie van slachtoffers van rampen in het buitenland, waarbij Nederlandse belangen in het geding zijn. Een verzoek om assistentie kan ook door de Minister van Defensie worden ingediend voor de identificatie van Nederlandse militairen buiten Nederland. De leden van het rampenidentificatieteam politie verrichten hun werkzaamheden op basis van specialisme en vrijwilligheid. Onder het oude bestel bestonden de leden uit ambtenaren van het Korps Rijkspolitie en uit deskundigen van buiten de politie-organisatie, zoals forensisch pathologen-anatomen, forensisch odontologen en röntgenologen. Het nieuwe politiebestedel brengt daarin geen verandering.

De bijzondere organisatie en het specialistische karakter van het rampenidentificatieteam politie vereisen vanuit het oogpunt van doelmatigheid en doeltreffendheid een landelijke coördinatie en beheerszorg. Daarom is ervoor gekozen de coördinatie en beheerszorg voor het rampenidentificatieteam politie bij het Korps landelijke politiediensten onder te brengen. In dat kader zal de korpschef van het Korps landelijke politiediensten onder meer zorgen voor: werving, selectie en opleiding van leden van het rampenidentificatieteam politie, beheer van de uitrusting, logistieke ondersteuning bij de voorbereiding en inzet van het team en alarmering en paraatheid van het team.

Het onderhavige artikel bepaalt dat ten behoeve van het rampenidentificatieteam politie de regionale politiekorpsen ambtenaren van politie beschikbaar moeten houden. Deze ambtenaren worden aangewezen door de korpsbeheerders, op aanbeveling van de korpschef van het Korps landelijke politiediensten. In die aanbeveling wordt tevens aangegeven welke functie de betrokken ambtenaar in het team zal vervullen. De aanwijzing vindt plaats op basis van vrijwilligheid. De korpsbeheerder is verplicht ervoor te zorgen dat de aangewezen ambtenaren van politie direct inzetbaar zijn. Bij ministeriële regeling worden

nadere regels gegeven over de organisatie, beschikbaarheid en paraatheid van het rampenidentificatieteam politie.

Artikel 11

Dit artikel behelst een aantal bepalingen ten aanzien van de bureaus financiële ondersteuning. Een bureau financiële ondersteuning heeft tot taak ondersteunende diensten te verlenen aan de politie, waaronder begrepen de criminele inlichtingendiensten, aan justitie en aan de overige personen en instanties die met de opsporing van strafbare feiten zijn belast.

Het eerste lid bepaalt dat ieder regionaal politiekorps moet kunnen beschikken over een bureau financiële ondersteuning. Deze regionale inbedding van de bureaus financiële ondersteuning in de politieorganisatie is onder meer ingegeven door de geslaagde resultaten van een experiment met bureaus financiële ondersteuning bij een zestal politiekorpsen dat eind 1990 werd afgesloten. Ook de inwerkingtreding van de wetten ter verruiming van de mogelijkheden tot toepassing van vermogenssancities, de zogeheten Plukze-wetgeving, en de daarmee gepaard gaande toenemende vraag om ondersteuning noodzaakten tot uitbreiding van het aantal bureaus financiële ondersteuning. Het is overigens niet zo dat iedere regio verplicht is tot oprichting van een bureau financiële ondersteuning; wanneer de aard en de zwaarte van de criminaliteit en derhalve ook de werkdruk het toelaten, kunnen de regionale politiekorpsen ertoe overgaan één gezamenlijk bureau financiële ondersteuning te delen.

De werkzaamheden zijn eveneens vastgelegd in het eerste lid. Zo vervult het bureau financiële ondersteuning een adviserende rol bij de prioriteitsstelling in de strafrechtelijke aanpak van doelwitten in het criminele milieu. Daarbij dient te worden opgemerkt dat van een bureau financiële ondersteuning tevens verwacht kan worden dat het de financiële gerichtheid bij de misdaadbestrijding in het algemeen bevordert. Daarbij behoort ook het geven van voorlichting. Met betrekking tot de werkzaamheden kan nog worden opgemerkt dat onder andere bij het inwinnen en ter beschikking stellen van gegevens en bij nadere uitwerking van het tweede lid, de kaders die de Wet politieregisters stelt, in het oog zullen moeten worden gehouden.

Het tweede lid bepaalt dat regels worden geven met betrekking tot de organisatie van de bureaus financiële ondersteuning. Gelet op de vereiste deskundigheid die noodzakelijk is voor de werkzaamheden, worden op grond van deze bepaling onder meer voorschriften ten aanzien van de samenstelling van de bureaus financiële ondersteuning vastgesteld.

Artikel 11a

Op grond van artikel 38, eerste lid, van de Politiewet 1993 is het Korps landelijke politiediensten onder meer belast met het waken voor de veiligheid van daartoe door het bevoegd gezag aangewezen personen. Daarnaast kan het noodzakelijk zijn binnen de regionale politiekorpsen eenheden aan te wijzen die eveneens specifiek worden belast met persoonsbeveiliging. Dit artikel biedt daartoe de mogelijkheid.

Artikel 12

Wat betreft de toelichting op dit artikel kan worden gewezen op hetgeen in het algemeen deel van deze toelichting is opgemerkt over hoofdstuk 4.

Artikel 13

Ingevolge artikel 2 van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar moeten ambtenaren van politie zich in een aantal situaties legitimeren. Het is derhalve noodzakelijk dat zij beschikken over een politielegitimatiebewijs. Voor de uniformiteit en herkenbaarheid is het van belang dat alle regionale politiekorpsen eenzelfde politielegitimatiebewijs hanteren.

Dezelfde overwegingen liggen ten grondslag aan de mogelijkheid nadere regels te geven voor het gebruik van het politielogo. Dit artikel biedt de mogelijkheid om hierin bij ministeriële regeling te voorzien.

Artikel 14

Dit artikel biedt de mogelijkheid voor regelgeving met betrekking tot de uitrusting van de regionale politiekorpsen. Hierbij moet niet alleen worden gedacht aan de uitrusting van specifieke eenheden van de politie, zoals de mobiele eenheden, maar ook aan de voertuigen, verkeersmeetmiddelen, handboeien of explosieven.

Artikel 15

Als uitgangspunt is gekozen voor een recht voor elke ingeslotene op bepaalde, in het eerste lid genoemde, voorzieningen. Om de in het eerste lid genoemde medische zorg voor ingeslotenen te verzekeren, is in het tweede lid bepaald dat met geneeskundigen in de regio een regeling moet worden getroffen. Het verdient daarbij de voorkeur aan te sluiten bij bestaande gemeentelijke of regionale voorzieningen.

Naast de voorzieningen, genoemd in het eerste en tweede lid, is bepaald dat de korpsbeheerder een standaardregeling moet treffen met betrekking tot een aantal andere onderwerpen die de zorg voor ingeslotenen betreffen. Daarmee wordt het schemergebied van het verlenen of weigeren van gunsten verkleind en tevens de mogelijkheid voor een verschillende behandeling per persoon of per politiecellencomplex verminderd. De op grond van het vierde lid getroffen regeling zal in overeenstemming moeten zijn met de bepalingen die bij of krachtens de wet zijn vastgesteld. Hierbij kan gedacht worden aan het Wetboek van Strafvordering en de Beginselenwet Gevangeniswezen.

Het vijfde lid laat ruimte voor een centrale regeling waarin eisen worden gesteld voor de bouw en inrichting van politiecellen. Daarbij zal worden uitgegaan van de regeling van de Minister van Justitie van 30 september 1959 (Stcrt. 1959, 192). Daarnaast zal daarin uitvoering worden gegeven aan de aanbevelingen van de Nationale ombudsman in zijn rapport van 13 februari 1991. Ook het bepaalde in het zesde lid hangt samen met de aanbeveling van de Nationale ombudsman. Terzijde zij opgemerkt dat de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar aan de ambtenaar van politie de plicht oplegt om de in het zesde lid bedoelde gegevens te registreren.

Gelet op het belang om sterfgevallen in politiecellen te voorkomen, zal ingevolge het zevende lid van elk overlijden of elke suïcidepoging een rapport moeten worden opgemaakt, dat aan ons moet worden toegezonden. Wij verwachten daardoor een beter inzicht te krijgen in de oorzaken zodat, indien noodzakelijk, maatregelen kunnen worden getroffen. Deze maatregelen zullen deel uitmaken van een integraal beleid met betrekking tot de zorg voor ingeslotenen.

Artikel 16

Het bepaalde in het eerste lid met betrekking tot de leiding van het politiecellencomplex is noodzakelijk omdat gebleken is dat ten aanzien

van de organisatie van de bewaking en de personele organisatie in politiecellencomplexen, per complex verschillen bestaan. Het is daarom van belang dat er één persoon per complex verantwoordelijk is voor de gang van zaken in dat complex. Met name in crisissituaties zal duidelijk moeten zijn wie de verantwoording draagt voor bijzonder optreden en de gevolgen daarvan. In verband met de bijzondere dwangmiddelen die kunnen worden toegepast in een politiecellencomplex, zullen daarvoor politiefunctionarissen beschikbaar moeten zijn die dwangmiddelen mogen toepassen; fouilleren en in bewaring nemen van goederen mag niet door beveiligingspersoneel geschieden, omdat het gaat om een inbreuk op grondrechten. Gelet op het vorenstaande zal als verantwoordelijke voor de gang van zaken in het politiecellencomplex door de korpsbeheerder een politiefunctionaris moeten worden aangewezen.

De artikelen 26, 27 en 32 tot en met 36 van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en de buitengewoon opsporingsambtenaar over de zorg voor ingeslotenen gelden slechts voor ambtenaren van politie en niet voor personen die in dienst zijn van particuliere bewakingsdiensten. Steeds meer worden particuliere bewakingsdiensten ingezet voor de bewaking en verzorging van arrestanten in politiecellen. De korpsbeheerder dient ingevolge de bepaling in het tweede lid voor deze personen een regeling overeenkomstig de regeling voor de politie-ambtenaren te treffen.

Het derde lid maakt het mogelijk centraal bekwaamheidseisen voor deze personen vast te stellen.

Artikel 17

De Minister van Binnenlandse Zaken heeft op grond van artikel 45, derde lid, van de Politiewet 1993 de bevoegdheid om informatie te vragen aan de regio's. Het spreekt vanzelf dat hierbij terughoudendheid moet worden betracht. In de eerste plaats moet daarbij gedacht worden aan structurele gegevens die periodiek zullen worden verstrekt. Naast de gegevens die de minister ontvangt in het kader van het Besluit financiën regionale politiekorpsen, zal er behoefte zijn aan kennis omtrent bijvoorbeeld de omvang, samenstelling, werkdruk en taakuitvoering. De informatie over de omvang en samenstelling van het personeel dat in dienst is bij een regionaal korps is niet alleen van belang voor het beoordelen van de regionale begroting in meerjarig perspectief, het financieel toezicht, maar ook voor de onderbouwing van maatregelen ten aanzien van arbeidsvoorwaarden, planning van in- en uitstroom, opleidingscapaciteit enzovoorts. De structuur van deze informatie is in de loop van 1993 bekendgemaakt aan de korpsen opdat zij hiermede rekening kunnen houden bij het opzetten van personeels- en salarisadministraties en andere hieraan gerelateerde systemen.

De gevraagde kwantitatieve en kwalitatieve informatie over taakaanbod en taakuitvoering is noodzakelijk voor de ontwikkeling van nieuwe instrumenten die noodzakelijk zijn om binnen afzienbare tijd te kunnen beschikken over een nieuw budgetverdeelsysteem en een systeem van kwaliteitstoetsing op rijksniveau. Dit laatste is door de Minister van Binnenlandse Zaken toegezegd aan de Tweede Kamer bij de behandeling van de Politiewet 1993. Ten tijde van de totstandkoming van deze algemene maatregel van bestuur stond de structuur van deze categorieën informatie niet vast. De structuur van deze componenten zal pas op termijn bekend worden gemaakt.

Voor een deel zijn de gevraagde gegevens direct van belang voor de ontwikkeling van het financiële beleid, anderzijds zijn zij ook van belang vanuit een meer algemene verantwoordelijkheid van de minister. Om die reden is de uitwerking van de bevoegdheid dan ook in dit besluit opgenomen en niet in het meer specifiek financiële besluit.

Daarnaast kan er – al dan niet in aanvulling op de op basis van het eerste lid verstrekte gegevens – behoefte bestaan aan andere gegevens op beheersgebied. De behoefte daaraan zal zowel bij de Minister van Binnenlandse Zaken als bij de Minister van Justitie kunnen bestaan. De Minister van Binnenlandse Zaken zal die behoefte kunnen hebben op grond van de verantwoordelijkheid die hij op rijksniveau voor het beheer van de regionale politiekorpsen heeft, de Minister van Justitie op grond van zijn verantwoordelijkheid voor de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en de vervulling van de taken ten dienste van de justitie. In artikel 45, derde lid, van de Politiewet 1993 is vastgelegd dat de Minister van Binnenlandse Zaken de minister is die de op rijksniveau noodzakelijke beheersinformatie inwint. Om die reden is artikel 17 zo geredigeerd dat, indien de Minister van Justitie beheersinformatie nodig heeft, de Minister van Binnenlandse Zaken het verzoek daartoe aan de korpsbeheerder richt en de verkregen informatie aan de Minister van Justitie ter beschikking stelt. Een en ander laat onverlet dat de Minister van Justitie de nodige gegevens in de eerste plaats door tussenkomst van het openbaar ministerie zal opvragen.

Van alle gegevens die de Minister van Binnenlandse Zaken van de korpsbeheerders ontvangt, doet hij jaarlijks verslag aan de Minister van Justitie in verband met diens eerdergenoemde specifieke verantwoordelijkheden en aan de korpsbeheerders van de regionale politiekorpsen.

Dit artikel geeft voorts de bevoegdheid aan de Minister van Binnenlandse Zaken nadere regels te stellen over de inrichting en de verstrekking van de gegevens. Dit is nodig, omdat alleen dan de ontvangen informatie uit de onderscheiden regio's efficiënt kan worden gebruikt. Voor zover deze informatie betrekking heeft op de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde dan wel de taken ten dienste van de justitie, zullen deze regels, gelet op de specifieke verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie voor die onderwerpen, gezamenlijk met deze minister worden gegeven.

Het bovenstaande betreft de verkrijging van beheersgegevens. Deze zijn te onderscheiden van meer algemene, bestuurlijke politie-informatie. Deze informatie moet inzicht verschaffen in onder meer de criminaliteitsontwikkelingen in een regio of stad in de ontwikkeling van het integrale veiligheidsbeleid, in bepaalde prestaties van het korps en dergelijke. Deze gegevens worden op verschillende wijzen verkregen, niet alleen uit de korpsen maar ook bijvoorbeeld van het Centraal Bureau voor de Statistiek of uit enquêtes. De Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie hebben reeds werkwijzen ontwikkeld om dit soort gegevens op een efficiënte, de korpsen zo min mogelijk belastende manier te vergaren. De ministeries willen in dit opzicht nog tot verdergaande samenwerking komen.

Artikel 19

De politieregio's zijn overheidsorgaan en vallen als zodanig onder de algemene bepalingen (Hoofdstuk I) van de Archiefwet 1962.

Zij zijn verplicht de onder hen berustende archiefbescheiden in goede en geordende staat te bewaren. De archiefwetgeving bevat echter geen specifiek op de archieven van de regio's toegesneden regeling. De Politiewet 1993 bepaalt in artikel 45, vijfde lid, dat regels worden gegeven over de zorg en bewaring van de archiefbescheiden van de regio en verklaart daarbij de artikelen 25, tweede lid, 26, 27, derde lid, en 28 van de Archiefwet 1962 van overeenkomstige toepassing. Met betrekking tot de zorg voor de archiefbescheiden van de regio wordt aangesloten bij de systematiek die geldt voor archieven van de gemeentelijke organen.

De zorg voor de archieven wordt in dit besluit gelegd bij de korpsbeheerder. Het regionale college stelt regels vast volgens welke de korpsbeheerder aan deze verantwoordelijkheid inhoud geeft.

Na verloop van de in de archiefwetgeving aangegeven tijd worden archiefbescheiden vernietigd dan wel overgebracht naar een archiefbewaarplaats. Voor de verwijdering en vernietiging van gegevens uit politieregisters is overigens in artikel 10, tweede lid onder c en d, van de Wet politieregisters bepaald dat de bij die registers behorende reglementen op dat punt een regeling moeten bevatten.

Het eerste lid van dit artikel geeft aan dat op dat moment de zorg voor de archiefbescheiden niet langer bij de korpsbeheerder berust. In artikel 45, vijfde lid, van de Politiewet 1993 is ervoor gekozen de archieven van de politieregio over te doen brengen naar gemeentelijke archiefbewaarplaatsen. Alternatieven voor deze keuze zouden kunnen zijn de archiefbescheiden over te brengen naar een rijksarchiefbewaarplaats in de provincie dan wel over te gaan tot het inrichten van eigen regionale archiefbewaarplaatsen. Dit laatste zou evenwel hoge kosten met zich brengen voor de regio's, aangezien er bijzondere bouw- en inrichtingseisen worden gesteld aan archiefbewaarplaatsen; ook zouden er regionale archivariissen moeten worden aangesteld.

Gesteld voor de keuze bij welke van de bestuurslagen dan het beste zou kunnen worden aangesloten, is gekozen voor overbrenging naar gemeentelijke archiefbewaarplaatsen. Gemeenten vormen de bestuurslaag waar de regio's het meest aan verwant zijn. Ook de omstandigheid dat het om de archiefbewaarplaats van een grote gemeente in de regio gaat, is van betekenis geweest bij de keuze.

Er kan zodoende gebruik worden gemaakt van de aanwezige capaciteit in ruimte en ervaring. De kosten die door de betrokken gemeenten worden gemaakt, komen op grond van het derde lid ten laste van de regio.

De keuze om aan te sluiten bij de systematiek van de regeling voor gemeenten is aanbevolen in een advies dat de Raad voor het Cultuurbeheer op 10 maart 1993 aan de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur heeft uitgebracht. Daarin merkt de Raad onder meer op dat de eenheid en continuïteit van het beheer van politie-archieven het meest gebaat is bij aansluiting bij de voor de gemeenten geldende bepalingen.

De keuze voor de gemeentelijke archiefbewaarplaats is bepalend voor het antwoord op de vraag bij wie de twee soorten toezicht berusten.

Met betrekking tot het toezicht op het beheer komt uitsluitend de gemeente-archivaris in aanmerking. Hij is immers degene bij wie het beheer van de gemeentelijke archiefbewaarplaats berust. Om die reden is evident dat hij de bevoegdheid moet hebben om toezicht te houden op het beheer – daaronder begrepen de selectie en vernietiging – van de archiefbescheiden die op enig moment zullen worden toegevoegd aan de reeds door hem beheerde archieven. Door in artikel 45, vijfde lid, van de Politiewet 1993 artikel 25, tweede lid, van de Archiefwet 1962 van overeenkomstige toepassing te verklaren, strekt de taak van de archivaris van de gemeente waarvan de burgemeester korpsbeheerder is, zich mede uit tot de archieven van de politieregio. Hij doet dit als gemeente-archivaris, dus onder de bevelen van burgemeester en wethouders van zijn gemeente en overeenkomstig een door de gemeenteraad vastgestelde regeling.

Met betrekking tot toezicht op de zorg in brede zin kan eenvoudig worden aangesloten bij het provinciale toezicht, dat met betrekking tot de gemeentelijke archiefzorg bevredigend is geregeld. Het college van gedeputeerde staten houdt al toezicht op de gemeentelijke archiefzorg, en door artikel 26 van de Archiefwet 1962 van overeenkomstige toepassing te verklaren, breidt artikel 45, vijfde lid, van de Politiewet 1993 dit toezicht uit tot de archieven van de politieregio. Zo kan eenvoudig worden bereikt dat de eenheid in beleid met betrekking tot de archiefzorg wordt bewaard. Dit betekent een betrekkelijk geringe uitbreiding van de provinciale activiteit;

van een substantiële toename van bestuurlijke of financiële lasten voor de provincie kan dan ook niet worden gesproken.

Door in het tweede lid van dit artikel te bepalen dat de regels van het regionale college met betrekking tot de archiefzorg aan gedeputeerde staten worden gezonden, wordt bereikt dat dit college bij zijn toezichhoudende rol kennis heeft van de regionale aanpak.

Zou de archiefzorg in een regio zozeer worden verwaarloosd dat gevreesd moet worden dat op termijn geen ordelijke archieven kunnen worden overgebracht naar een archiefbewaarplaats, dan komt artikel 28 van de Archiefwet 1962 in beeld. Dat biedt de mogelijkheid aan gedeputeerde staten om op kosten van de regio in te grijpen en de archiefbescheiden gedeeltelijk weg te doen halen uit de regio.

Voor de goede orde zij er tot slot op gewezen dat met betrekking tot de archiefbescheiden van gemeentepolitiekorpsen die de regio overgedragen heeft gekregen op grond van de Invoeringswet Politiewet 1993, bij de uiteindelijke overbrenging – op grond van de archiefwetgeving – van die archiefbescheiden naar een archiefbewaarplaats, Hoofdstuk 2, artikel 5, tweede lid, van genoemde Invoeringswet bepaalt dat het gaat om de archiefbewaarplaats van de gemeente waar de betreffende archiefbescheiden zijn ontvangen of opgemaakt. Voor de archiefbescheiden van de gemeente waarvan de burgemeester korpsbeheerder is, heeft deze bepaling geen relevantie omdat in dat geval er wel sprake is van dezelfde archiefbewaarplaats.

Voor archiefbescheiden die vanuit de rijkspolitie aan de regio's zijn overgedragen geldt eenzelfde aanpak, gebaseerd op het Besluit Archief-overdrachten Rijksadministratie: die archiefbescheiden zullen op enig moment worden overgebracht naar een rijksarchiefbewaarplaats.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin